

Men når jeg skal svare på spørgsmålet om antallet af dagligvarebutikker, vil jeg spørge fru Lissa Mathiasen, hvor mange dagligvarebutikker der er forsvundet i Danmark igennem de seneste år, og hvordan udviklingen har været i Danmark i de seneste år, for selv med Nordens absolut strengeste åbnings- og lukketider, med Nordens strengeste lukkelov, er antallet af dagligvarebutikker i Danmark faldet, og butiksdøden har hærget, og det kan da i hvert fald ikke tages til indtægt for, at jo strengere en lukkelov man har, jo bedre går det for de små butikker – tværtimod, hvis man skal se på den udvikling, der har været her!

Så jeg vil spørge fru Lissa Mathiasen, om hun i sine svenske tal – som vi stadig ikke har fået at vide hvor kommer fra – har modregnet den effekt, som er nøjagtig den samme i de danske tal, selv med den meget strenge lukkelov, vi har i Danmark, som bestemt ikke har beskyttet mod butiksdød.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal indledningsvis konstatere, at fru Pernille Sams endnu ikke har redegjort for logikken i, at en udvidelse af åbningstiden til kl. 20 gavner de store kæder og en udvidelse til efter kl. 20 gavner de små dagligvarebutikker. Men nu har fru Pernille Sams lidt længere tid til at tænke over det, og så kommer der forhåbentlig et svar på et senere tidspunkt.

Så vil jeg sige, at det er en noget særpræget oplevelse for en ny lukkelovspolitisk ordfører at studere baggrunden for den debat, der er her i dag. Man må jo for det første konstatere, at det engagement og de udfoldelser, som ligger bag Venstres og De Konservatives og Fremskridtspartiets forslag, i hvert fald langt hen ad vejen er omvendt proportionale med problemets vigtighed. Man kunne måske forestille sig, at den iver og de mange kræfter, som er blevet lagt i dette forslag og især i den debat, der er gået forud, kunne have fundet et mere værdigt formål i overensstemmelse med, hvad der er samfundets overordnede problemer på nuværende tidspunkt. Men det er altså Venstres og De Konservatives opfattelse, at der skal prioriteres sådan, og at vi her har et af de store problemer.

Vi opfatter langt hen ad vejen den debat, der har været om lukkeloven, som et udtryk for hysteri og proportionsforvrængning og som et politisk spil for galleriet mere end som et udtryk for en egentlig interesse for sagens substans. Jeg synes også, at hvis man fra VKZ's side ønskede

en indsats imod overregulering og bureaukrati – således som det fremgår af bemærkningerne til forslaget – kunne man måske have fundet mere værdige indsatsområder end det, der er tale om her.

Jeg skal så gentage, at den nuværende lukkelov faktisk er udtryk for en ganske vidtgående liberalisering i forhold til den lukkelov, der var gældende før. Jeg synes igen, man må sige, at Det Konservative Folkepartis holdning er underligt inkonsekvent, ikke alene fru Pernille Sams', men også hr. Flemming Hansens. Hr. Flemming Hansen mener, at der eksisterer to alternativer: enten den gamle lukkelov eller en total liberalisering. Det tyder ikke på nogen særlig konsekvent holdning til begrebet liberalisering inden for butiksområdet. Igen understøtter det mere den holdning, at man her har fundet en politisk slagmark, som man synes er interessant, og så er sagens substans åbenbart mindre betydningsfuld.

Faktisk viser forskellige undersøgelser jo – det er ikke kun den undersøgelse, som HK har foretaget, men også en undersøgelse offentliggjort i Jyllands-Posten af Sonar – at der hos forbrugerne i dag er ganske stor tilfredshed med muligheden for at handle. Det er en meget, meget lille procentdel, som ikke har mulighed for at foretage de daglige indkøb efter den ganske vidtgående liberalisering af lukkeloven, som allerede har fundet sted.

Dér kan man selvfølgelig vælge at sige, at af hensyn til de sidste 2-3 pct., som faktisk har oplevet problemer med den nuværende lukkelovs åbningstider, ønsker man så at tage alle de omkostninger, som det vil indebære at liberalisere yderligere! Det er da en overvejelse værd at veje fordelene og ulemperne. Men de ulemper, som man så skal tage i betragtning, og som Venstre og De Konservative fuldstændig overser, er altså ganske mange i forhold til at få den marginale fordel, der er. Det vil betyde kraftigt forringede vilkår for de ansatte – jeg synes, de i høj grad er blevet glemt i denne debat, og vi synes stadig væk, det er vigtigt at beskæftige os med kassedamernes vilkår – det vil betyde dårlige vilkår for børnefamilierne, det vil betyde generelle prisstigninger, det vil betyde en kraftig centralisering af butiksstrukturen, og endelig vil det betyde meget vanskelige vilkår for de mennesker, der ikke er i stand til at køre til dagligvarehandelen.

Jeg synes også, man skulle se lidt på de udenlandske erfaringer. I USA, hvor denne udvikling